

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ LUCA
CAPITOLUL 5

24 Dar, ca să știți că Fiul omului are putere pe pământ să ierte păcatele : „Ție îți poruncesc”, a zis El slăbănogului, „scoală-te, ridică-ți patul și du-te acasă”. 25 Și, numaidecât, slăbănogul s-a sculat, în fața lor; a ridicat patul pe care zăcea și s-a dus acasă, slăvind pe Dumnezeu. 26 Toți au rămas uimiți și slăveau pe Dumnezeu; plini de frică, ziceau : „Azi am văzut lucruri nemaipomenite.”

Chemarea lui Levi

27 După aceea Isus a ieșit afară și a văzut pe un vameș, numit Levi, șezând la vamă. Și i-a zis : „Vino după Mine !” 28 Vameșul a lăsat totul, s-a sculat și a mers după El. 29 Levi l-a făcut un ospăț mare la el în casă; și o mulțime de vameși și de alți oaspeți ședea la masă cu ei. 30 Fariseii și cărturarii cărteau și ziceau ucenicilor Lui : „Pentru ce mâncați și beți împreună cu vameșii și cu păcătoșii ?” 31 Isus a luat cuvântul și le-a zis : „Nu cei sănătoși au trebuință de doctor, ci cei bolnavi. 32 N-am venit să chem la pocăință pe cei neprihăniți, ci pe cei păcătoși.”

Întrebarea despre post

33 Ei l-au zis : „Ucenicii lui Ioan, ca și ai fariseilor, postesc des și fac rugăciuni, pe când ai Tăi mănâncă și bea.” 34 El le-a răspuns : „Oare puteți face pe nuntași să postească în timpul când mirele este cu ei ? 35 Vor veni zile când va fi luat mirele de la ei; atunci vor posti

în acele zile.” 36 Le-a spus și o pildă : „Nimeni nu rupe dintr-o haină nouă un petec, ca să-l pună la o haină veche; altminteri, rupe și haina cea nouă, și nici peticul luat de la ea nu se potrivește la cea veche. 37 Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi; altminteri, vinul cel nou sparge burdufurile, se varsă, și burdufurile se prăpădesc; 38 ci vinul nou trebuie pus în burdufuri noi, și amândouă se păstrează. 39 Și nimeni, după ce a băut vin vechi, nu voiește vin nou, căci zice : „Este mai bun cel vechi.”

CAPITOLUL 6

Spicele de grâu și Sabatul

1 Într-o zi de Sabat, s-a întâmplat că Isus trecea prin lanurile de grâu. Ucenicii Lui smulgeau spice de grâu, le frecau cu mâinile și le mâncau. 2 Unii dintre farisei le-au zis : „Pentru ce faceți ce nu este îngăduit să faceți în ziua Săbății ?” 3 Isus le-a răspuns : „Oare n-ați citit ce a făcut David când a flămânzit, el și cei ce erau împreună cu el ? 4 Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu, a luat pâinile pentru punerea înaintea Domnului, a mâncat din ele și a dat și celor ce erau cu el, măcar că nu era îngăduit să le mănânce decât preoții ?” 5 Și le zicea : „Fiul omului este Domn chiar și al Săbății.”

Omul cu mâna uscată

6 În altă zi de Sabat, s-a întâmplat că Isus a intrat în sinagogă și învăța pe norod. Acolo era un om care avea mâna dreaptă uscată. 7 Cărturarii și fariseii pândeau ... ”. (Va continua)

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20
Live pe : www.cezareea.ro VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !	

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Editorial. Cele două vase. (II) Învingătorul și învinsul

În viață atunci când au necazuri, oamenii se pot împărți în două categorii, *învingătorul și învinsul* (Sursa următoarelor douăsprezece meditații : internet)

1. Când învingătorul comite o greșeală, spune : „*Am greșit !*” și învață lecția. Când învinsul comite o greșeală, spune : „*Nu e vina mea !*” și aruncă vina pe alții.
2. Un învingător știe că adversitatea este cel mai bun învățător. Un învins se simte victimă în fața adversităților vieții.
3. Un învingător știe că rezultatele acțiunilor lui depind de el. Un învins crede în existența ghinionului.
4. Un învingător muncește mult, dar își și creează mult timp liber pentru el însuși. Un învins este o persoană mereu „foarte ocupată”, care nu are timp nici pentru ai lui.
5. Un învingător înfruntă provocările una câte una. Un învins le evită și nu îndrăznește să le înfrunte.
6. Un învingător promite, își dă cuvântul și și-l ține. Un învins face promisiuni, dar nu dă nici o asigurare.
7. Un învingător spune : „*Sunt bun, dar voi fi și mai bun !*” Un învins spune : „*Nu sunt chiar așa de rău ca mulți alții ...*”.
8. Un învingător ascultă, înțelege și răspunde. Un învins doar așteaptă până când îi vine rândul să vorbească.
9. Un învingător îi respectă pe cei ce știu mai mult decât el, și încearcă să învețe ceva de la ei. Un învins se împotrivesc celor care știu mai mult decât el și ține seama numai de defectele lor.
10. Un învingător spune : „*Trebuie să existe o cale mai bună de a o face ...*”. Un învins spune : „*Așa am făcut-o întotdeauna !*”
11. **Un învingător este o parte din soluție.**
Un învins este o parte din problemă.
12. Un învingător ține seama de : „*cum se vede zidul în întregime*”. Un învins ține seama mai ales de : „*cărămida pe care trebuie să o pună*”. (Cont. în pag. 3)

Să vedem un exemplu din Biblie : „*Filistenii și-au strâns oștile ca să facă război și s-au adunat la Soco, o cetate a lui Iuda ; au tăbărât între Soco și Azeca, la Efes-Damim. Saul și bărbații lui Israel s-au strâns și ei; au tăbărât în valea Terebinților și s-au așezat în linie de bătaie împotriva filistenilor. Filistenii se așezaseră pe un munte de o parte, și Israel pe un munte de cealaltă parte : doar valea îi despărțea.*

Atunci a ieșit un om din tabăra filistenilor și a înaintat între cele două oștiri. El se numea Goliat, era din Gat și avea o înălțime de șase coși și o palmă [aproximativ 2,70 cm]. Pe cap avea un coif de aramă și purta niște zale de solzi, în greutate de cinci mii de sicli de aramă [60 de kilograme]. Avea niște tureci de aramă peste fluierile picioarelor și o pavăză de aramă între umeri. Coadă suliței lui era ca un sul de țesut, și fierul suliței cântărea șase sute de sicli de fier [undevea peste 7 kg]. Cel ce-i purta scutul mergea înaintea lui.

Filisteianul s-a oprit ; și, vorbind oștilor lui Israel așezate în șiruri de bătaie, le-a strigat : „Pentru ce ieșiți să vă așezați în șiruri de bătaie ? Nu sunt eu filisteian ... ?”. (Continuarea în nr. viitor)

De-ale copiilor ?

A fost odată în Africa un comandant care porunci să fie ucise toate persoanele bătrâne. Era de părere că ele nu mai sunt de folos la nimic. Supușii săi, chiar dacă cu neplăcere, duseră la îndeplinire porunca, deoarece comandantul era puternic și sever.

Doar unul singur nu ascultă de porunca lui : El își ascunse părinții într-un grajd părăsit dintr-o peșteră.

Într-o zi, comandantul se trezi cu un șarpe în jurul gâtului. A strigat cât a putut, dar nimeni n-a reușit să-l ajute.

Bătrânii care aveau experiență cu șerpii nu mai trăiau, iar cei tineri nu știau cum să procedeze pentru a-i scăpa pe oameni de șerpi.

Atunci tânărul care-și ținea ascuns părinții fugi la ei și-i întrebă ce trebuie să facă pentru a scăpa de un șarpe. Și tatăl îl sfătui :

„Prinde un șoarece și du-l în camera comandantului. Acolo lasă-l liber și vei vedea ce se va întâmpla !”

Tânărul făcu ce-l sfătui tatăl său. Când șarpele zări șoarecele, începu să se desprindă de pe gâtul comandantului și să-l urmărească pe șoarece.

Numaidecât tinerii mai puternici au luat ciomege în mâini și au omorât șarpele.

După ce comandantul își reveni în fire, îl întrebă pe tânăr cine i-a dezvăluit acest mister. Acesta îi spuse adevărul. Atunci comandantul se gândi îndelung și se convinse de greșeala pe care o făcuse. În cartea Iov (capitolul 12 : 12) găsim scris că : „*La bătrâni se găsește înțelepciunea, și într-o viață lungă e priceperea*”. (Întâmplări preluate de pe internet)

Rubrica sufletului nemântuit

Luminat de Duhul Sfânt !

Un renumit sculptor lucra odată la o statuie dintr-un lemn prețios. Când o termină, toți care o vedeau erau de părere că aceasta era opera Duhului ; ceva de o asemenea frumusețe nu putea să iasă din mâinile unui om. Domnitorul locului îl întrebă pe sculptor :

„*Ai vreun secret ?*” El îi răspunse :

„*Sunt un meșteșugar și n-am secrete. Este așa de simplu. Când am început să mă gândesc la lucrarea cu care maiestatea ta m-ai însărcinat, mi-am adunat spiritul și nu m-am mai gândit la mărunțișuri. Am postit ca să mă liniștesc.*

După trei zile de post, am uitat răsplata și onoarea. După cinci zile, nu m-am mai gândit la laude și critici. După șapte zile, nu mi-am mai simțit trupul și nici unul din mădularele mele. Nu mai știam că mă aflu la curtea maiestății tale. Tot ceea ce mă putea abate de la lucru era acum îndepărtat. M-am concentrat asupra unui singur lucru : asupra statuii.

Apoi am mers în pădure pentru a mă uita cum erau creșcuți copacii. Când am descoperit trunchiul potrivit, figura statuii era deja în el, clară și curată. M-am apucat de treabă și forma ieșea de la sine. Dacă n-aș fi zărit acest trunchi, n-ar fi luat naștere această statuie.

Dar ce se întâmplase? Adunarea și concentrarea gândurilor mele au lovit exact în chipul ascuns al lemnului. În urma acestei ciocniri a luat naștere opera pe care o datorez Duhului Sfânt”. Apostolul Pavel le scria creștinilor din Roma : „Spun adevărul în Hristos, nu mint ; cugetul meu, luminat de Duhul Sfânt, îmi este martor ...”. (Epistola către Romani 9 : 1)

Mică enciclopedie onomastică

• **Grigore:** Frecvent și răspândit la români, **Grigore**, reproduce numele pers. gr. **Gregorios**. Necunoscut în antichitate, acesta este o creație mai nouă a onomasticii grecești. Semnificația lui **Gregorios** provenea de la vb. *gregoreo-* „sunt complet treaz”, *egregora-* „m-am trezit, veghez”; forma adjectivală are, deci, sensul „treaz”. Ca în cazul altor nume frecvente, familia lui **Grigore** este foarte bogată în derivate, hipocoristice și variante, multe dintre ele cunoscute ca nume de familie: **Grigoran, Grigoraș, Grigorescu, Gorcea, Gliga, Gligoran**, etc. Formele feminine sunt extrem de rare.

Cartea veche 157. Lenea

Celebrul autor englez Swift, voind într-o zi să plece de acasă, ceru servitorului să-i aducă ghețele. Porunca lui fu imediat împlinită, dar ghețele nu erau curățate. „*De ce nu ai curățat ghețele ?*” - întrebă maestrul. - „*Domnule*” - zise servitorul, „*eu socot că nu era nevoie să le curăț, fiindcă și așa le murdăriți îndată pe stradă*”.

Dar iată că servitorul cere cheile de la bufet. „*Ce nevoie ai de chei ?*” îl întrebă maestrul.

„*Pentru a mânca*”, zise servitorul, căruia stăpânul său îi dăde o bună lecție zicând :

„*Oh, dragul meu, nu-i nici o nevoie să mănânci, căci și așa vei flămânzi peste un ceas*”.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

Auri sacra fames ! (lat. „Blestemată sete de aur !”) - Vergiliu, *Eneida* (III, v. 57). Regele Priam al Troiei încredințase pe fiul lui cel mic, Polidor, împreună cu o parte însemnată din tezaur, ginerelei său Polimnestor, regele Traciei. Mânat de lăcomie, acesta îl omorî pe Polidor și puse mâna pe averi. „Blestemată sete de aur, la câte nu împingi tu pe oameni !” Cu aceste cuvinte Vergiliu înfierăază pe cei lacomi de avere, pe cei care în goana lor aprigă după bogăție, se abat de la morală, calcă-n picioare virtuți, sentimente, făgăduieli, drepturi sfinte. Graiul nostru a creat pentru „auri sacra fames” un echivalent foarte plastic : „Banul este ochiul ...” celui rău. „*Căci iubirea de bani este rădăcina tuturor relelor ; și unii, care au umblat după ea, au rățâcit de la credință și s-au străpuns singuri cu o mulțime de chinuri*”. (1 Timotei 6 : 10)

Dicționar Biblic de nume proprii

Din Dicționarul Biblic de nume proprii :
• **ANAB = 1. Colină. 2. Bobiță, Strugure. 3. Colier, Ornament (bijuterie).** Cetate canaanită (Iosua 11 : 21, 1 : 50). • **ANAC = 1. Ceafă (ca loc al puterii), Gât, Gât lung, Uriaș, Colos.** Un urmaș al lui Ham (Numeri 13 : 33) • **ANACHINI = Gâturi lungi, Uriași.** Vechi popor al Canaanului (Geneza 10 : 15) • **ANAHARAT = 1. Secetă, Aprindere. 2. Suspinare, A găfâi, Mânie. 3. Defileu îngust, Trecătoare.** Cetate canaanită (Iosua 19 : 19)

Versetele de memorat

- Joi 27 Octombrie 2016 „*O iau înaintea străjilor de noapte și deschid ochii, ca să mă gândesc adânc la cuvântul Tău*”. PSALMUL 119 : 148
- Joi 3 Noiembrie 2016 „*Când un om va face o juruință Domnului sau un jurământ prin care se va lega printr-o făgăduință, să nu-și calce cuvântul, ci să facă potrivit cu tot ce i-a ieșit din gură*”. NUMERI 30 : 2
- Reamintim versete învățate în această lună : Psalmul 119 : 9, 11 și 105.

Proverbe latine despre perseverență

• Cine se învinge pe sine reușește. • Cine va persevera până la sfârșit, va fi mântuit. • Dacă vrei să ajungi pe cea mai înaltă treaptă, pornește de jos. • Orașul Roma n-a fost fondat într-o singură zi. • Repetiția este mama studiului. • A greși este în firea fiecărui om, dar a persevera în greșeală nu este decât în firea unui nepriceput. • Chiar și pietrele se rod de apa care le lovește neîncetat. • Picătura găurește apa, iar inelul se roade de purtat. (Din *Proverbe și cugetări latine*, Editura, Albatros, București, 1976).

Cum pot fi mântuit ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat :** „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus :** „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. (Romani 6:23)